

è numero est Bilibaldus, qui in Oceanum abire Sream juxta Sundam maritimam urbem scribit. *Visurgis* sequitur, vulgo *de Weser* Variata clade nobilis, ut Paterculus ait, Dioni *Ἰσσυρος* lib. 55. Hunc Ovid. *Iturgum* videtur appellasse eo versu, *Decolor infesta testis Iturgus aqua*: *Visurgis* Ptol. *Bisurgis* Straboni, *Visuris* in Adami Historia Ecclesiastica, *Vesatis* Sidonio. Hic ex Halsia venit, & juxta Mindensem, Werdensem, Gotingensem ac Bremensem Civitates præterlapsus, *Vesera* nomine notior in Oceanum defertur. Ultimum *Vistula* dedi locum, sive *Istula*, quem etiam Bilibaldus *Vandalum* nominat. Hic Germaniæ terminus, quod ultra eum Sarmatiam Europæam Ptolemæus colloct: Iornandes Scythiam, qui Sarmaticis jugis decurrens, Cracoviam Polonici Regni Metropolim, alluit, auctuque Fluminum vastus in trina se fundit Ostia: hinc Gedanium (ea vox Heneto idiomate præsidium Danis objectum signat) nobilissimum Emporium Dantisci nomine notius: inde Elbingam Prutenici Borussorum Reguli Academiam: tertio Locstetum Opidum præterfluit, sicque trifido agmine in Venedicum sinum effunditur. Sunt & alii complures nobiles Fluvii, qui vel in Mare vel in grandiore aliquem Fluvium deferuntur, quos ne prolixior sim, prætereo. Ad Mare quod a Germania Germanicum dicitur, transeo. Cum enim Germaniam universam hac descriptione exhibeamus, de Mari quoque ejus Littora alluente nonnulla subjicienda videntur. Cæterum cum de Mari universim fusius alibi, & proxime in generali Belgicæ descriptione egerimus: pauca de *Æstu Maris*, quæ loci angustia prohibiti ibi addere non potuimus, præfati: nonnulla Germanici Maris propria enumerabimus. Oceani *Æstus* excitare Lunam, causamque reciprocandi illi præbere, nunc constat inter omnes. Quemadmodum vero Luna varias in Motu vices sustinet, ita etiam dissimilibus vicibus agitantur *Æstus*. Nam Lunam sequentes bis inter duos ejus exortus adfluunt, bis refluunt, vicenis-quaternis semper horis: hoc est, Maria singulis diebus naturalibus bis inundant, bis recedunt: intumescencia, adscendente Luna supra Horizontem ortivum: relabencia vero, ipsa ab Meridiano fastigio in Occasum vergente: iterum exsurgencia, recedente subter ima cœli Luna, partemque meridianæ contrariam accedente: hinc subsidentia, donec iterum exoriatur. Vt item Luna non semper eodem tempore neque loco oritur: sed assidue aliunde, quam pridie, prodit: sic nec *Æstus* statis horis recurrit, sed illo tantum tempore, quo ipsa iter facit per cœli cardines. Hoc etiam notandum, Lunam aliter Maria movere, quum plena: aliter, quum dimidiata. Major enim vis Lumini copioso, quam debili & velut extincto. Nota nostratibus Plenilunii tempore vox, *Sprinckvloedi*, quasi *Æstus* altius solito exsiliens. Non minus vere, quam eleganter Agellius lib. xi v, Oceanum quasi Lunæ Comitem, cum ea simul & senescere, & adulescere solere, ait. Configurationes quoque nonnullius hic momenti. Luna enim, si Venerem, dicis gratia, in idoneo aspectu respiciat, & humidus percurrat mansiones, Accessum Maris præter solitum augeat: sin Martem & ficas permeet, minuit. Observanda & hic adscensio Signorum. Luna enim si fuerit in Signis Rectarum Adscensionum, longiore tempore producit *Æstus*: quam si in Obliquarum. Hoc namque animadversum viris magnis, nunquam Accessus Recessibus pares esse temporis duratione: nisi quum Luna in Signis Equinoctia-